

1.A

$\hat{\theta}_{ML}$ για $p(x|\theta) = \begin{cases} \theta^2 x e^{-\theta x} & , x \geq 0 \\ 0 & , \text{αλλιώς} \end{cases}$
 με βάση $X_n, n=1, \dots, N \sim p(x|\theta)$

• Εκφράζουμε το loglikelihood των N ανεξάρτητων δειγμάτων x_1, x_2, \dots, x_N που ακολουθούν την $p(x|\theta)$, ως:

$$L(\theta) = \sum_{n=1}^N \ln P(x_n|\theta) = 2N \ln \theta + \sum_{n=1}^N \ln x_n - \theta \sum_{n=1}^N x_n$$

$$\Rightarrow \frac{\partial L(\theta)}{\partial \theta} = \frac{2N}{\theta} - \sum_{n=1}^N x_n$$

Θέτουμε την παράγωγο ίση με το μηδέν, οπότε

$$\frac{2N}{\hat{\theta}_{ML}} = \sum_{n=1}^N x_n \iff$$

$$\iff \hat{\theta}_{ML} = \frac{2}{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N x_n}$$

1.B

$\hat{\theta}_{ML}$ για $p(x|\theta) = \begin{cases} 1/\theta & , 0 \leq x \leq \theta \\ 0 & , \text{αλλιώς} \end{cases}$
 με βάση $X_n, n=1, \dots, N \sim p(x|\theta)$

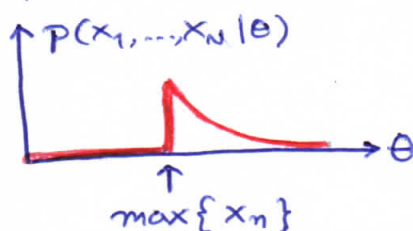
• Έστω $I(\cdot)$ η συνάρτηση δείκτη (indicator function) που ισούται με 1 αν το όρισμά της είναι αληθές, αλλιώς παίρνει την τιμή μηδέν.

• Η συνάρτηση πιθανοφάνειας (likelihood) θα είναι η:

$$P(x_1, x_2, \dots, x_N | \theta) = \prod_{n=1}^N P(x_n | \theta) = \prod_{n=1}^N \frac{1}{\theta} I(0 \leq x_n \leq \theta)$$

$$= \left(\frac{1}{\theta}\right)^N \cdot I(\theta \geq \max_{n=1, \dots, N} \{x_n\}) \cdot I(\min_{n=1, \dots, N} \{x_n\} \geq 0)$$

• Παρατηρούμε ότι έχει τη μορφή:

• Άρα, $\hat{\theta}_{ML} = \max_{n=1, 2, \dots, N} \{x_n\}$

2

$$\underline{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2, M=3$$

$$P(\omega_1) = P(\omega_2) = P(\omega_3) = 1/3$$

$$p(\underline{x} | \omega_i) \sim N(\underline{\mu}_i, \mathbf{I})$$

$$\underline{\mu}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \underline{\mu}_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \underline{\mu}_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \end{bmatrix}$$

Επιβάσεις
επιφανειών +
διαχωριστού
περιοχές αποφάσεων

• Τα discriminant functions είναι τα:

$$g_i(\underline{x}) = \ln [P(\omega_i) p(\underline{x} | \omega_i)] = -\ln(3) - \ln(2\pi) - \frac{1}{2} (\underline{x} - \underline{\mu}_i)^T (\underline{x} - \underline{\mu}_i)$$

$$= \text{Const} + \underbrace{\underline{\mu}_i^T \underline{x}}_{\text{αρεφαίητρο κλάση}} - \frac{1}{2} \underbrace{\underline{\mu}_i^T \underline{\mu}_i}_{\text{αρεφαίητρο κλάση}} - \frac{1}{2} \underline{x}^T \underline{x}, \quad i=1,2,3$$

• Άρα: $g_1(\underline{x}) = \left[c - \frac{1}{2} \underline{x}^T \underline{x} \right] + (x_1 + x_2) - 1$

$$g_2(\underline{x}) = \left[c - \frac{1}{2} \underline{x}^T \underline{x} \right] + (x_2 - x_1) - 1$$

$$g_3(\underline{x}) = \left[c - \frac{1}{2} \underline{x}^T \underline{x} \right] - x_2 - 1/2$$

• Οι τρεις περιοχές αποφάσεων προκύπτουν ως:

- Για την ω_1 :

$$g_1(\underline{x}) > g_2(\underline{x}) \Leftrightarrow x_1 + x_2 - 1 > x_2 - x_1 - 1 \Leftrightarrow x_1 > 0 \ \&$$

$$\& \ g_1(\underline{x}) > g_3(\underline{x}) \Leftrightarrow x_1 + x_2 - 1 > -x_2 - 1/2 \Leftrightarrow x_1 + 2x_2 > 1/2$$

- Για την ω_2 :

$$g_2(\underline{x}) > g_1(\underline{x}) \Leftrightarrow x_2 - x_1 - 1 > x_1 + x_2 - 1 \Leftrightarrow x_1 < 0 \ \&$$

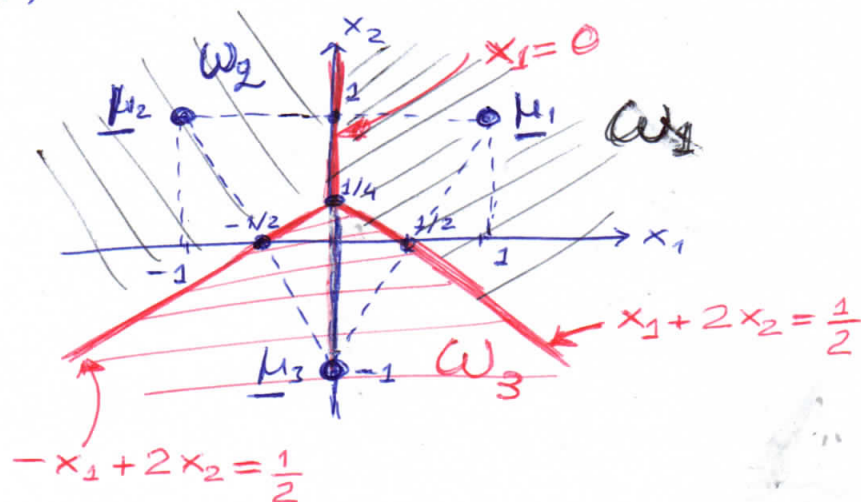
$$\& \ g_2(\underline{x}) > g_3(\underline{x}) \Leftrightarrow x_2 - x_1 - 1 > -x_2 - 1/2 \Leftrightarrow 2x_2 - x_1 > 1/2$$

- Για την ω_3 :

$$g_3(\underline{x}) > g_1(\underline{x}) \Leftrightarrow -x_2 - 1/2 > x_1 + x_2 - 1 \Leftrightarrow 2x_2 + x_1 < 1/2 \ \&$$

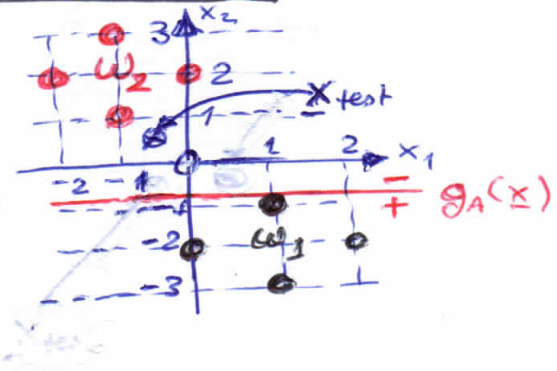
$$\& \ g_3(\underline{x}) > g_2(\underline{x}) \Leftrightarrow -x_2 - 1/2 > x_2 - x_1 - 1 \Leftrightarrow 2x_2 - x_1 < 1/2$$

• Σχηματικά:

3 $\omega_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ -2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \end{bmatrix}$
 $\omega_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \end{bmatrix}$, $\underline{x}_{test} = \begin{bmatrix} -1/2 \\ +1/2 \end{bmatrix}$

3.A • Σχεδιάζουμε τα δείγματα των δύο κλάσεων στον 2-D χώρο.

• Οι κλάσεις είναι προφανώς γραμμικά διαχωρίσιμες.

• Π.χ., η ευθεία $g_A(\underline{x}) = -x_2 - 3/4 =$
 $= \underbrace{\begin{bmatrix} 0 & -1 & -3/4 \end{bmatrix}}_{\underline{w}_A^T} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ 1 \end{bmatrix} = 0$, διαχωρίζουν τις κλάσεις
 ως $g_A(\underline{x}) \underset{\omega_2}{\geq} 0$

• Με βάση την $g_A(\underline{x})$, το $\underline{x}_{test} \in \omega_2$ καθώς $g_A(\underline{x}_{test}) = \frac{1}{2} - \frac{3}{4} = -\frac{1}{4} < 0$

3.B

1-NN?

• Στο υπόδειγμα της άσκησης, υπολογίζουμε τε:
 $\underline{x}_1 = [1, -1]^T$, $\underline{x}_2 = [2, -2]^T$, $\underline{x}_3 = [1, -3]^T$, $\underline{x}_4 = [0, -2]^T$
 $\underline{x}_5 = [-1, 1]^T$, $\underline{x}_6 = [-2, 2]^T$, $\underline{x}_7 = [-1, 3]^T$, $\underline{x}_8 = [0, 2]^T$

• Για ευκολία στις ημετέρες, θεωρούμε την L_1 απόσταση (Manhattan distance).
 • Εύκολα βλέπουμε ότι το πιο κοντινό (με βάση την L_1) διάστημα στο \underline{x}_{test} είναι το \underline{x}_5 , με $d_1(\underline{x}_{test}, \underline{x}_5) = |1 + \frac{1}{2}| + |1 - \frac{1}{2}| = 1$, άρα $\underline{x}_{test} \in \omega_2$
 αφού $\underline{x}_5 \in \omega_2$

3.C

PERCEPTRON
 $\underline{w}(0) = \underline{0}$, $\rho = 1/8$

• Χρησιμοποιούμε extended vectors, $\underline{x}' = [\underline{x}^T \ 1]^T$
 • Η "degenerate" ευθεία $\underline{w}(0) = [0 \ 0 \ 0]^T$ ταξινομεί όλα λάθος. ($\underline{w}^T(0) \underline{x}'_i = 0$)
 • Άρα, από τον αλγόριθμο του PERCEPTRON:

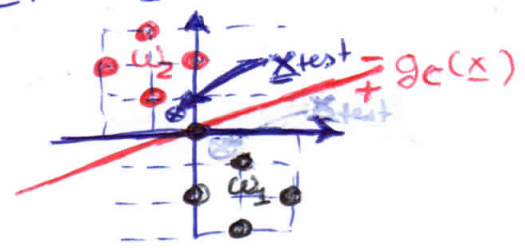
$\underline{w}(1) = \underline{w}(0) + \rho(\underline{x}'_1 + \underline{x}'_2 + \underline{x}'_3 + \underline{x}'_4) - \rho(\underline{x}'_5 + \underline{x}'_6 + \underline{x}'_7 + \underline{x}'_8) =$
 $= \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + \frac{1}{8} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} \right) = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \end{bmatrix}$

• Παρατηρούμε ότι:

$\underline{w}(1)^T \underline{x}'_i =$

$\rightarrow 3$ (i=1)	} $> 0, \underline{x}_i \in \omega_1$
$\rightarrow 6$ (i=2)	
$\rightarrow 7$ (i=3)	
$\rightarrow 4$ (i=4)	
$\rightarrow 3$ (i=5)	} $< 0, \underline{x}_i \in \omega_2$
$\rightarrow -6$ (i=6)	
$\rightarrow -7$ (i=7)	
$\rightarrow -4$ (i=8)	

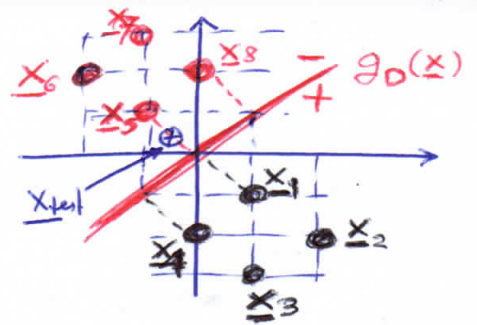
• Συνεπώς ο αλγόριθμος έχει συγκλίνει στην ευθεία
 $g_C(\underline{x}) = x_1 - 2x_2 = 0$ (Μένε οριζόντια).

• Τέλος, $g_C(\underline{x}_{test}) = -\frac{1}{2} - 2 \cdot \frac{1}{2} = -\frac{3}{2} < 0 \Rightarrow \underline{x}_{test} \in \omega_2$

3.D
SVM?

Είναι προφανές ότι η $g_D(x)$ (σχεδιασμένη δεξιά) επιτυγχάνει το μέγιστο περιθώριο διαχωρισμού:

$$g_D(x) = \frac{1}{2}x_1 - \frac{1}{2}x_2 + 0 = 0 \Leftrightarrow \underline{w}_D = \begin{bmatrix} 1/2 \\ -1/2 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Συνολικά, 4 σημεία εκπαίδευσης βρίσκονται στο όριο των περιθωρίων: $\underline{x}_1, \underline{x}_4, \underline{x}_5, \underline{x}_8$:

$$\underline{w}_D^T \underline{x}_1 = \underline{w}_D^T \underline{x}_4 = 1, \quad \underline{w}_D^T \underline{x}_5 = \underline{w}_D^T \underline{x}_8 = -1$$

Θα δέλουμε να εκφράσουμε τα $[\underline{w}_{D,1} \ \underline{w}_{D,2}]^T$ ως γραμμικό συνδυασμό των $\underline{x}_1, \underline{x}_4, \underline{x}_5, \underline{x}_8$:

$$\begin{bmatrix} 1/2 \\ -1/2 \end{bmatrix} = \lambda_1 y_1 \underline{x}_1 + \lambda_4 y_4 \underline{x}_4 + \lambda_5 y_5 \underline{x}_5 + \lambda_8 y_8 \underline{x}_8$$

$$\Leftrightarrow \begin{bmatrix} 1/2 \\ -1/2 \end{bmatrix} = \lambda_1 \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} + \lambda_4 \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \end{bmatrix} - \lambda_5 \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} - \lambda_8 \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \end{bmatrix} \Leftrightarrow \begin{cases} \lambda_1 + \lambda_5 = 1/2 & (1) \\ -\lambda_1 - 2\lambda_4 - \lambda_5 - 2\lambda_8 = -1/2 & (2) \end{cases}$$

όπου $\lambda_i \geq 0$ (προφανώς, $\lambda_2 = \lambda_3 = \lambda_6 = \lambda_7 = 0$)

$$\text{ή } \sum_{i=1}^8 \lambda_i y_i = 0 \Leftrightarrow \lambda_1 + \lambda_4 - \lambda_5 - \lambda_8 = 0 \quad (3)$$

Μια λύση για τα 3 παραπάνω, είναι η $\lambda_1 = \lambda_5 = \frac{1}{4}, \lambda_4 = \lambda_8 = 0$ (επιβεβαιώνω π.s (1)(2)(3))

Το \underline{w}_D επιβεβαιώνεται ίσο με το μηδέν από όλες τις $\underline{w}_D^T \underline{x}_1 = \underline{w}_D^T \underline{x}_4 = 1$
 $\underline{w}_D^T \underline{x}_5 = \underline{w}_D^T \underline{x}_8 = -1$

Το margin είναι: $\frac{2}{\|\underline{w}_D\|} = \frac{2}{\sqrt{2} \cdot 1/2} = 2\sqrt{2}$

Τέλος, $\underline{x}_{test} \in \omega_2$, καθώς $g_D(\underline{x}_{test}) = \frac{1}{2}(-\frac{1}{2}) - \frac{1}{2}(\frac{1}{2}) = -\frac{1}{2} < 0$

3.E
L.S.E.?

Σχηματίζουμε τον πίνακα δεδομένων διάνυστα επισημάτων:

$$X = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 2 & -2 & 1 \\ 1 & -3 & 1 \\ 0 & -2 & 1 \\ -1 & 1 & 1 \\ -2 & 2 & 1 \\ -1 & 3 & 1 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix}_{8 \times 3}, \quad \underline{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}_{8 \times 1} \Rightarrow X^T X = \begin{bmatrix} 12 & -16 & 0 \\ -16 & 36 & 0 \\ 0 & 0 & 8 \end{bmatrix} = 4 \begin{bmatrix} 3 & -4 & 0 \\ -4 & 9 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

$$X^T \underline{y} = \begin{bmatrix} 8 \\ -16 \\ 0 \end{bmatrix} = 4 \begin{bmatrix} 2 \\ -4 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\Rightarrow (X^T X)^{-1} = \frac{1}{4} \frac{1}{22} \begin{bmatrix} 18 & 8 & 0 \\ 8 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & 11 \end{bmatrix} \Rightarrow \underline{w}_E = (X^T X)^{-1} X^T \underline{y} = \frac{1}{22} \begin{bmatrix} 4 \\ -8 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Ως ευδία, η συνάρτηση διακρίσης ταυτίζεται με αυτήν του perceptron (βλέπε σχήμα).

Το συνολικό σφάλμα είναι: $\sum_{i=1}^8 (y_i - \underline{x}_i^T \underline{w}_E)^2 = 2 \left[(1 - \frac{12}{22})^2 + (1 - \frac{24}{22})^2 + (1 - \frac{28}{22})^2 + (1 - \frac{16}{22})^2 \right]$

$$= \frac{2}{22^2} (100 + 4 + 36 + 36) = \frac{2 \cdot 176}{22 \cdot 22} = \frac{8}{11} \approx 0.73$$

Όπως και στην 3.C, το \underline{x}_{test} ταξινομείται στην ω_2

$$(g_E(\underline{x}_{test}) = \frac{1}{22} (4 \cdot (-\frac{1}{2}) - 8(\frac{1}{2})) = -\frac{6}{22} < 0)$$

3.F

Bayesian normal pdfs

- Έχουμε $P(\omega_1) = P(\omega_2) = \frac{4}{8} = \frac{1}{2}$ (ισονόμοιες κλάσεις).

- Για τις κανονικές κατανομές των υπό συνθήκη πιθανοτήτων:

- $\underline{\mu}_1 = \frac{1}{4} \sum_{i=1}^4 \underline{x}_i = \frac{1}{4} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 \\ -2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ -3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \end{bmatrix} \right) = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix}$

- $\underline{\mu}_2 = \frac{1}{4} \sum_{i=5}^8 \underline{x}_i = \frac{1}{4} \left(\begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \end{bmatrix} \right) = \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \end{bmatrix}$

- $[\underline{x}_1 - \underline{\mu}_1, \underline{x}_2 - \underline{\mu}_1, \underline{x}_3 - \underline{\mu}_1, \underline{x}_4 - \underline{\mu}_1] = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & -1 \\ 1 & 0 & -1 & 0 \end{bmatrix} \Rightarrow$

$$\Rightarrow \Sigma_1 = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & -1 \\ 1 & 0 & -1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \\ 0 & -1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} = \frac{2}{3} \mathbf{I}$$

- Παρόμοια, $\Sigma_1 = \Sigma_2$

- Επειδή έχουμε δύο ισονόμοιες κλάσεις, $\Sigma_1 = \Sigma_2 = \begin{bmatrix} \sigma^2 & 0 \\ 0 & \sigma^2 \end{bmatrix}$ ($\sigma^2 = 2/3$), η ευθεία διαχωρισμού των δύο κλάσεων θα είναι η $\underline{w}^T (\underline{x} - \underline{x}_0)$

$$\text{με } \underline{w} = \underline{\mu}_1 - \underline{\mu}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ -4 \end{bmatrix} \quad \text{κ} \quad \underline{x}_0 = \frac{1}{2} (\underline{\mu}_1 + \underline{\mu}_2) = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

- Οπότε $g_F(\underline{x})$: $2x_1 - 4x_2 = 0$ ή απλοποιώντας:

$$g_F(\underline{x})$$
: $x_1 - 2x_2 = 0$

- Πρόκειται πάλι για την ίδια ευθεία όπως στην 3.G (perception), και $\underline{x}_{\text{test}} \in \omega_2$

3.H

LDA + 1NN

- Από την 3.F έχουμε:

$$P(\omega_1) = P(\omega_2) = 1/2$$

$$\underline{\mu}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix}, \underline{\mu}_2 = \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \end{bmatrix}, \Sigma_1 = \Sigma_2 = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} = \frac{2}{3} \mathbf{I}$$

- Άρα: $S_W = P(\omega_1) \Sigma_1 + P(\omega_2) \Sigma_2 = \frac{2}{3} \mathbf{I}$

- Συνεπώς: $\underline{w}_{\text{proj}}^{(LDA)} = S_W^{-1} \cdot (\underline{\mu}_1 - \underline{\mu}_2) = \frac{3}{2} \mathbf{I} \cdot \begin{bmatrix} 2 \\ -4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ -6 \end{bmatrix}$

- Πρόκειται για την ίδια κατεύθυνση προβολής όπως για τον PCA (βλέπε επόμενη σελίδα, 3.G). Συνεπώς και ίδια ταξινόμηση του $\underline{x}_{\text{test}}$, στην ω_2 .

3. G
PCA + 1NN

• Παρατηρήστε ότι:

$$\frac{1}{8} \sum_{i=1}^8 \underline{x}_i = \frac{1}{8} \left(\begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 \\ -2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ -3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ -2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \end{bmatrix} \right) = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

• Συνεχίστε με τον πίνακα:

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 0 & -1 & -2 & -1 & 0 \\ -1 & -2 & -3 & -2 & 1 & 2 & 3 & 2 \end{bmatrix} \Rightarrow R = \frac{1}{8} X X^T = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 3 & -4 \\ -4 & 9 \end{bmatrix}$$

• Διαγωνιοποιήστε τον πίνακα (η σταθερά 1/2 δεν παίζει ρόλο στο ranking των ιδιοτιμών και στις κατευθύνσεις των ιδιοδιανυσμάτων), οπότε:

- ΙΔΙΟΤΙΜΕΣ: $(\lambda - 3)(\lambda - 9) - 16 = 0 \Leftrightarrow \lambda^2 - 12\lambda + 11 = 0 \Rightarrow \lambda_{max} = 11$
 $\lambda_{min} = 1$

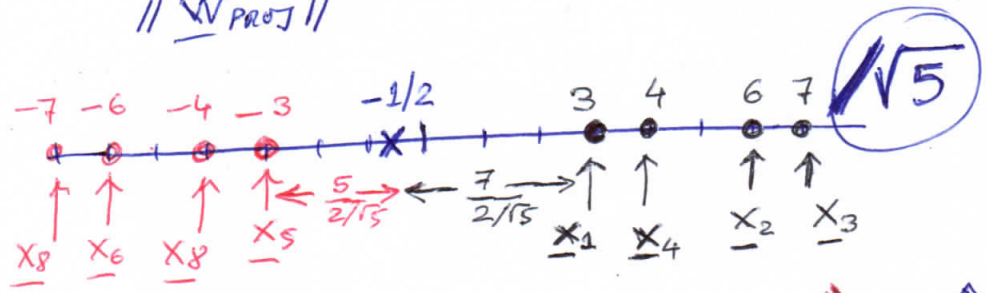
- Διαλέγουμε την μεγαλύτερη, καταλήγουμε στο ιδιοδιάνυσμα:

$$\begin{bmatrix} 3 & -4 \\ -4 & 9 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = 11 \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \Leftrightarrow \begin{cases} 3x_1 - 4x_2 = 11x_1 \\ -4x_1 + 9x_2 = 11x_2 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} 8x_1 = -4x_2 \\ -4x_1 = 2x_2 \end{cases} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow 2x_1 + x_2 = 0, \text{ δηλαδή } \underline{w}_{PCA} = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \text{ η ευθεία με προσβολής.}$$

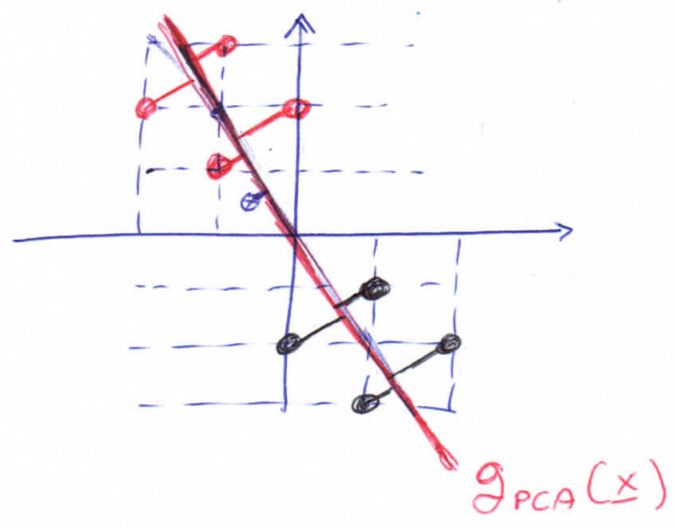
• Άρα $\underline{w}_{proj} = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \end{bmatrix}$, και κατά συνέπεια οι προσβολές των σημείων θα είναι τα

$$\frac{\underline{w}_{proj}^T \underline{x}_i}{\|\underline{w}_{proj}\|}, \quad i = 1, 2, \dots, 8 \text{ \& test.}$$

• Άρα χρησιμοποιώντας 1-NN:

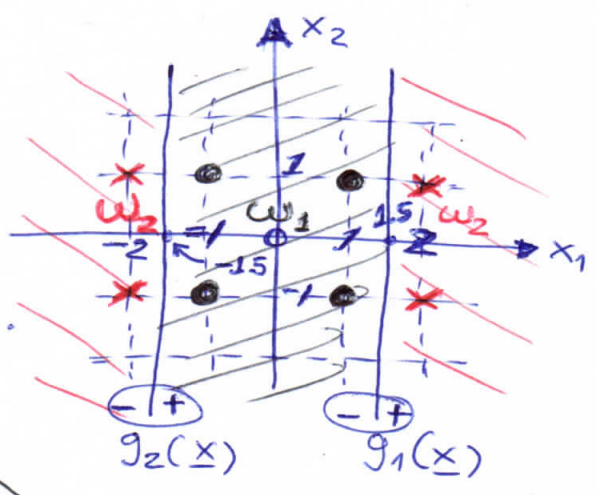
$$\underline{x}_{test} \in \omega_2$$

4

$$\omega_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}$$

$$\omega_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \end{bmatrix}$$

4.A.
ΣΧΕΔΙΟ

Προφανώς οι δύο κλάσεις δεν είναι γραμμικά διαχωρίσιμες.

4.B.
PERCEPTRON WITH 2 LAYERS

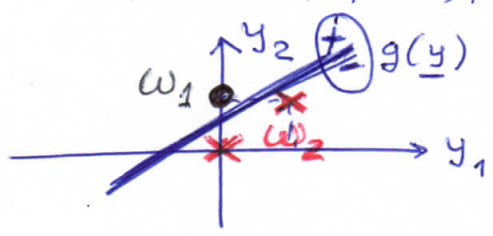
• Έστω οι δύο ευθείες:

$$g_1(\underline{x}) = 1 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 - \frac{3}{2} = 0$$

$$g_2(\underline{x}) = 1 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + \frac{3}{2} = 0$$

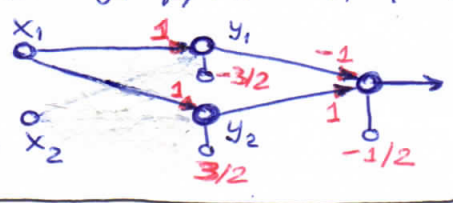
• Έστω y_1, y_2 οι 1-0 έφοδοι των παραπάνω ταξινόμητων, με αποτέλεσμα το mapping:

$(x_1 \ x_2)$	$(y_1 \ y_2)$
1 ± 1	→ 0 1
-1 ± 1	→ 0 1
2 ± 1	→ 1 1
-2 ± 1	→ 0 0

• Τα τρία σημεία είναι γραμμικά διαχωρίσιμα από την $g(\underline{y}) = -y_1 + y_2 - \frac{1}{2} = 0$

• Διάγραμμα του 2-layer perceptron.

• Περιοχές απόφασης στον αρχικό χώρο: Βλέπε σχήμα 4.A.

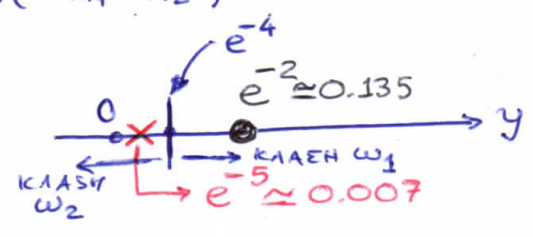
4.C.
RBF

• Χρησιμοποιούμε μια συνάρτηση RBF με κέντρο $\underline{c} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$ & $\sigma^2 = 1/2$.

• Άρα $y = \exp(-\|\underline{x}\|^2) = \exp(-x_1^2 - x_2^2)$

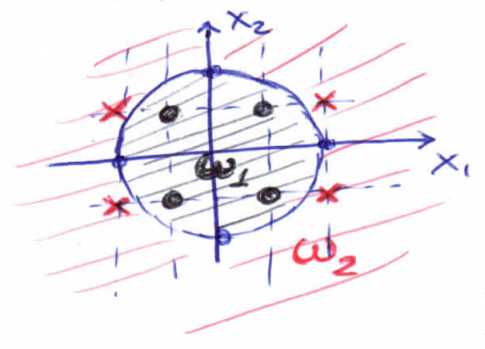
• Έχουμε λοιπόν το mapping:

x_1	x_2	y	ΚΛΑΣΗ
±1	±1	e^{-2}	ω_1
±2	±1	e^{-5}	ω_2

• Βλέπουμε ότι οι δύο κλάσεις είναι πλέον διαχωρίσιμες, π.χ. από το κατώφλι (threshold) $e^{-4} \approx 0.0183$

• Άρα $y \underset{\omega_2}{\overset{\omega_1}{>}} e^{-4} \Leftrightarrow x_1^2 + x_2^2 \underset{\omega_1}{\overset{\omega_2}{>}} 4$

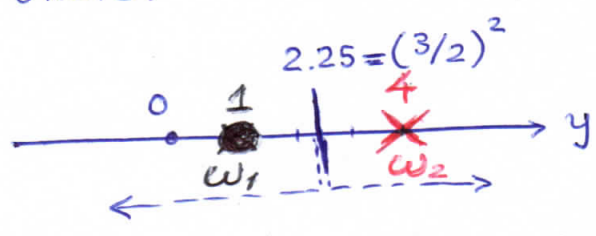

4.D.
POLYNOMIAL

• Θα μπορούσε κανείς να λύσει το πρόβλημα με διάφορους τρόπους, π.χ. ένα 2-D mapping στον χώρο των $y_1 = x_1^2, y_2 = x_2^2$, οπότε θα προκύψει κάποια επιφάνεια διαχωριστικού παρατόλι με (καρπύνη) την περίπτωση του RBF (κύκλος, όπως στην 4.C.)

• Πιο εύκολα ωστόσο, παρατηρούμε ότι και με κατάλληλο 1-D mapping μπορεί να επιλυθεί το πρόβλημα, $y = x_1^2$, οπότε:

x_1	x_2	y	ΚΛΑΣΗ
± 1	± 2	$\rightarrow 1$	ω_1
± 2	± 1	$\rightarrow 4$	ω_2

• Βλέπουμε ότι οι δύο κλάσεις είναι πλέον διαχωρίσιμες, π.χ. από το κατώφλι $(\frac{3}{2})^2 = 2.25$.

• Άρα $y \geq (\frac{3}{2})^2 \iff x_1^2 \geq (\frac{3}{2})^2 \iff -\frac{3}{2} < x_1 < \frac{3}{2} \rightarrow \omega_1$
 $x_1 < -3/2 \text{ ή } x_2 > 3/2 \rightarrow \omega_2$

• Οι περιοχές απόφασης στον αρχικό χώρο είναι οι ίδιες με το PERCEPTRON (Σχήμα 4.A).

4.E.
DECISION TREE

• Το σύνολο των πιθανών ερωτήσεων είναι

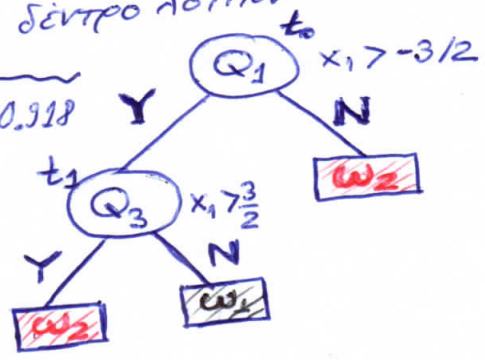
- $Q_1: x_1 > -3/2$
- $Q_2: x_1 > 0$
- $Q_3: x_1 > 3/2$
- $Q_4: x_2 > 0$

• Διαδοχικά, λόγω συμμετρίας, η Q_4 δεν θα ερωτηθεί, καθώς δεν μεταβάλλεται impurity
 • Το ίδιο ισχύει και για την Q_2 (στο αρχικό στάδιο)
 • Οπότε, ως αρχική ερώτηση, η Q_1 ή Q_3 αποτελούν τις καλύτερες - έστω ρωτάται η Q_1 (και οι δύο θα μεταβάλλουν το impurity με το ίδιο ποσό).
 • Στη συνέχεια μπορεί να ερωτηθεί η Q_2 ή Q_3 , ωστόσο η Q_3 είναι η optimal.
 • Το δέντρο δοιμών θα είναι το:

• Πραγματικά, για το root node (t_0):

$I_{Q_4}(t_0 Y) = 1$
 $I_{Q_4}(t_0 N) = 1$
 $I_0 = -\frac{4}{8} \log_2 \frac{4}{8} - \frac{4}{8} \log_2 \frac{4}{8} = -\log_2 2 = 1$
 άρα $\Delta I_{Q_4} = 0$. Ομοίως, $\Delta I_{Q_2} = 0$

$I_{Q_1}(t_0 Y) = -\frac{2}{6} \log_2 \frac{2}{6} - \frac{4}{6} \log_2 \frac{4}{6} = \log_2 3 - \frac{2}{3} = 0.918$
 $I_{Q_1}(t_0 N) = 0$
 Άρα $\Delta I_{Q_1} = 1 - \frac{2}{6} \cdot 0 - \frac{4}{6} \cdot 0.918 = 0.311$
 Ομοίως και $\Delta I_{Q_3} = 0.311$

• Άρα η Q_1 ή Q_3 είναι optimal - έστω διαλέξουμε την Q_1 .

• Για τον κόμβο t_1 : $\Delta I_{Q_4} = 0, \Delta I_{Q_2} = 0$
 $I(t_1) = 0.918$
 $I_{Q_2}(t_0 Y) = 1$
 $I_{Q_2}(t_0 N) = 0$
 $\Rightarrow \Delta I_{Q_2} = 0.918 - \frac{2}{3} - \frac{1}{3} \cdot 0 = 0.2513$

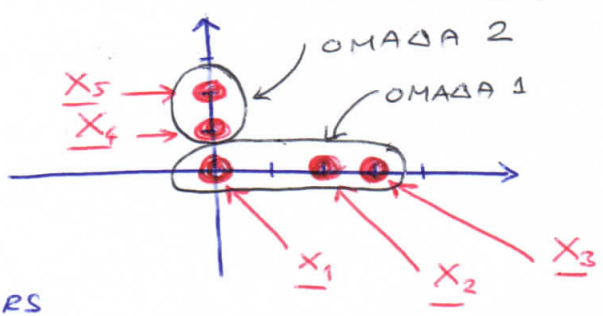
$I_{Q_3}(t_0 Y) = I_{Q_3}(t_0 N) = 0$
 $\Rightarrow \Delta I_{Q_3} = 0.918$

• Άρα διαλέγουμε την Q_3 όπως φαίνεται στο σχήμα

• Όλοι οι κόμβοι τώρα έχουν $I(t) = 0$.

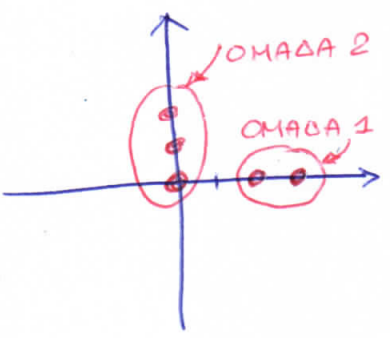
5 $\underline{x}_1 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$, $\underline{x}_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \end{bmatrix}$, $\underline{x}_3 = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \end{bmatrix}$, $\underline{x}_4 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$, $\underline{x}_5 = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \end{bmatrix}$

5.A BSAS
 L_1 , $\theta = 2.1$
 centroids
 $k_{max} = inf.$

ITERATION/STEP	CLUSTERS
[1]	$\{\{\underline{x}_1\}\}$
[2]	$\{\{\underline{x}_1, \underline{x}_2\}\}$ γιατί $d(\underline{x}_1, \underline{x}_2) = 2 < \theta$
\hookrightarrow ΚΕΝΤΡΟ $\underline{c}_1 = [1, 0]^T = \frac{\underline{x}_1 + \underline{x}_2}{2}$
[3]	$\{\{\underline{x}_1, \underline{x}_2, \underline{x}_3\}\}$ γιατί $d(\underline{x}_3, \underline{c}_1) = 2 < \theta$
\hookrightarrow ΚΕΝΤΡΟ $\underline{c}'_1 = \frac{\underline{x}_1 + \underline{x}_2 + \underline{x}_3}{3} = [\frac{5}{3}, 0]^T \approx [2.66, 0]^T$
[4]	$\{\{\underline{x}_1, \underline{x}_2, \underline{x}_3\}, \{\underline{x}_4\}\}$ γιατί $d(\underline{x}_4, \underline{c}'_1) = 2.66 > \theta$
[5]	$\{\{\underline{x}_1, \underline{x}_2, \underline{x}_3\}, \{\underline{x}_4, \underline{x}_5\}\}$ γιατί $d(\underline{x}_5, \underline{c}'_1) = 3.66$
$d(\underline{x}_5, \underline{x}_4) = 1 < 3.66$
$\& < \theta.$
- Η ομαδοποίηση έχει σχεδιαστεί στο σχήμα.

5.B K-means
 INIT by 5.A.
 L_2 distance

INITIALIZATION:

$\{\{\underline{x}_1, \underline{x}_2, \underline{x}_3\}, \{\underline{x}_4, \underline{x}_5\}\}$ (and 5.A.)

CENTROIDS:

$\underline{c}_1^{(1)} = \frac{\underline{x}_1 + \underline{x}_2 + \underline{x}_3}{3} = [\frac{5}{3}, 0]^T$, $\underline{c}_2^{(1)} = \frac{\underline{x}_4 + \underline{x}_5}{2} = [\frac{0}{2}, \frac{3}{2}]^T$

RE-CLUSTERING / ASSIGNMENT:

$d(\underline{x}_1, \underline{c}_1^{(1)}) = 5/3$, $d(\underline{x}_1, \underline{c}_2^{(1)}) = 3/2 \Rightarrow \underline{x}_1 \rightarrow \underline{c}_2^{(1)}$
 $d(\underline{x}_2, \underline{c}_1^{(1)}) = 1/3$, $d(\underline{x}_2, \underline{c}_2^{(1)}) = 5/2 \Rightarrow \underline{x}_2 \rightarrow \underline{c}_1^{(1)}$
 $d(\underline{x}_3, \underline{c}_1^{(1)}) = 4/3$, $d(\underline{x}_3, \underline{c}_2^{(1)}) = \frac{3}{2}\sqrt{5} \Rightarrow \underline{x}_3 \rightarrow \underline{c}_1^{(1)}$
 $d(\underline{x}_4, \underline{c}_1^{(1)}) = \sqrt{34}/3$, $d(\underline{x}_4, \underline{c}_2^{(1)}) = 1/2 \Rightarrow \underline{x}_4 \rightarrow \underline{c}_2^{(1)}$
 $d(\underline{x}_5, \underline{c}_1^{(1)}) = \sqrt{61}/3$, $d(\underline{x}_5, \underline{c}_2^{(1)}) = 1/2 \Rightarrow \underline{x}_5 \rightarrow \underline{c}_2^{(1)}$

APA: $\{\{\underline{x}_2, \underline{x}_3\}, \{\underline{x}_1, \underline{x}_4, \underline{x}_5\}\}$

CENTROIDS:

$\underline{c}_1^{(2)} = \frac{\underline{x}_2 + \underline{x}_3}{2} = [\frac{5}{2}, 0]^T$, $\underline{c}_2^{(2)} = \frac{\underline{x}_1 + \underline{x}_4 + \underline{x}_5}{3} = [\frac{0}{3}, \frac{3}{3}]^T$

Εύκολα βλέπουμε ότι στο επόμενο assignment δεν αλλάζουν οι ομάδες.

5.C

Agglomerative clustering
L1
Single vs. complete link

Υπολογίζουμε πρώτα τον πίνακα αποδοτικότητας των δεδομένων με βάση την απόσταση L1.

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5
x_1	0	2	3	1	2
x_2	2	0	1	3	4
x_3	3	1	0	4	5
x_4	1	3	4	0	1
x_5	2	4	5	1	0

COMPLETE LINK

- ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΣ **SINGLE LINK**
- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_4 με x_5 (απόσταση 1)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

	x_1	x_2	x_3	$\{x_4, x_5\}$
x_1	0	2	3	1
x_2	2	0	1	3
x_3	3	1	0	4
$\{x_4, x_5\}$	1	3	4	0

- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_2 με x_3 (απόσταση 1)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

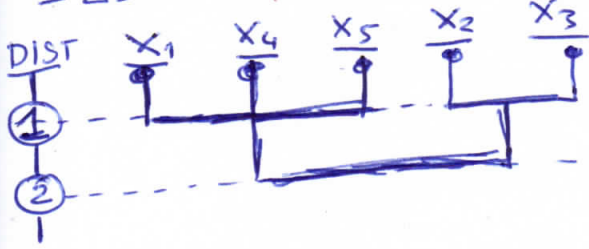
	x_1	$\{x_2, x_3\}$	$\{x_4, x_5\}$
x_1	0	2	1
$\{x_2, x_3\}$	2	0	3
$\{x_4, x_5\}$	1	3	0

- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_1 με $\{x_4, x_5\}$ (απόσταση 1)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

	$\{x_2, x_3\}$	$\{x_1, x_4, x_5\}$
$\{x_2, x_3\}$	0	2
$\{x_1, x_4, x_5\}$	2	0

- ΠΛΗΡΗΣ ΟΜΑΔΑ $\{x_1, x_2, x_3, x_4, x_5\}$ (απόσταση 2)

ΔΕΝΔΡΟΓΡΑΜΜΑ

- ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΣ **COMPLETE LINK**
- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_4 με x_5 (απόσταση 1)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

	x_1	x_2	x_3	$\{x_4, x_5\}$
x_1	0	2	3	2
x_2	2	0	1	4
x_3	3	1	0	5
$\{x_4, x_5\}$	2	4	5	0

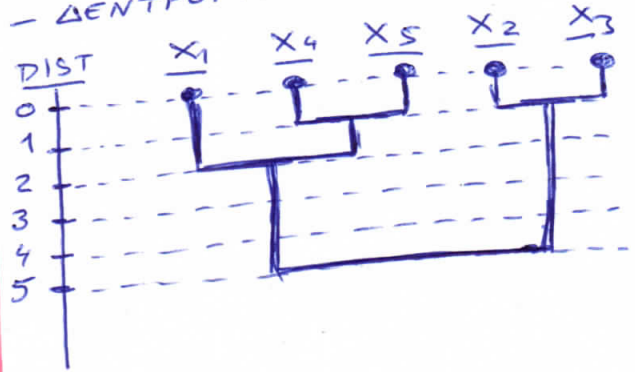
- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_2 με x_3 (απόσταση 1)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

	x_1	$\{x_2, x_3\}$	$\{x_4, x_5\}$
x_1	0	3	2
$\{x_2, x_3\}$	3	0	5
$\{x_4, x_5\}$	2	5	0

- ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ x_1 με $\{x_4, x_5\}$ (απόσταση 2)
- ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

	$\{x_2, x_3\}$	$\{x_1, x_4, x_5\}$
$\{x_2, x_3\}$	0	5
$\{x_1, x_4, x_5\}$	5	0

- ΤΕΛΙΚΗ ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ (απόσταση 5)
- ΔΕΝΔΡΟΓΡΑΜΜΑ:

6

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:

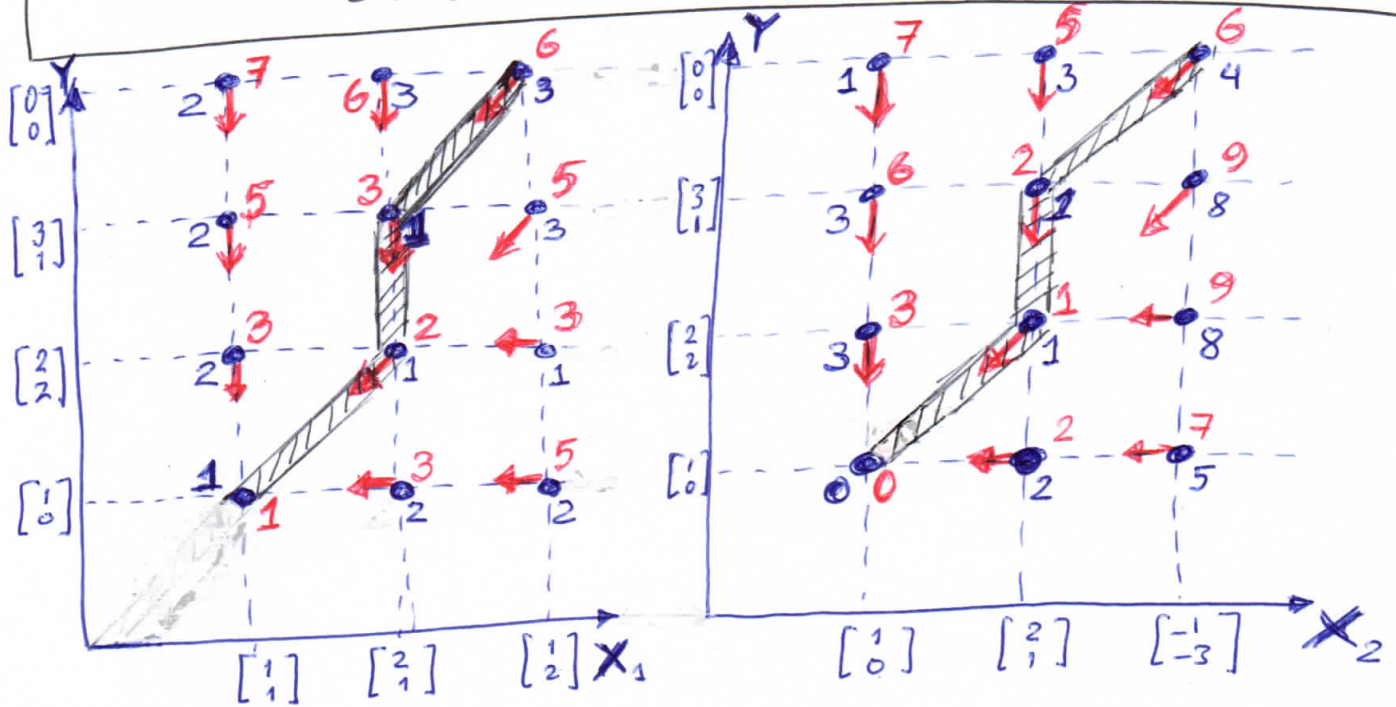
ΔΟΚΙΜΗ:

$$\omega_1: X_1 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

$$\omega_2: X_2 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & -3 \end{bmatrix}$$

$$Y = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \end{bmatrix} \Rightarrow Y \in \omega_1 \otimes \omega_2?$$

με βάση: DTW, L_1 , SAKOE-CHIBA

• Για να βρούμε τις αναρίθμητες DTW:

- Βρίσκουμε pair-wise τις L_1 αποστάσεις διανυσμάτων (πλέγμα 3×4) (μπλέ πλέσ)
- Στήλη-στήλη (από αριστερά προς τα δεξιά) και κάτω προς τα πάνω

* Υπολογίζουμε το ελάχιστο κόστος με βάση SAKOE-CHIBA περιορισμούς

$$\delta' = \min\{\alpha, \beta, \gamma\} + \delta = \delta'$$

* Σημειώνουμε το καινούριο κόστος (με κόκκινο)

* Σημειώνουμε με βέλος από "πού έχει έρθει" αυτό (δηλ από το $\min\{\alpha, \beta, \gamma\}$)

- Το ολικό κόστος είναι στο πάνω-δεξιά σημείο
- Αντιστοιχεί στο μονοπάτι με backtracking ("ταύρο", κορονοπι).

• Στο συγκεκριμένο πρόβλημα:

$$d_{DTW}(X_1, Y) = d_{DTW}(X_2, Y) = 6$$

άρα το Y τυχαία ταξινομείται σε οποιαδήποτε από τις 2 κλάσεις.